RİCÂLÜ'l-HADÎS: رجال الحديث Hadis ilminin, râvileri ve güvenilirlik derecelerini belirlemeye yarayan yan dalları için kullanılan bir terim.

2. HADİSLERİ ANLAMA VE YORUMLAMADA TEMEL İLKELER

2.1. Rivayet-Dirayet Bütünlüğü

Rivayet: Bir hadisin Hz. Peygamber'e (s.a.v) ait olduğunun tespit edilmesi
Dirayet: Hadisin doğru anlaşılıp yorumlanması

Bir hadisin Hz. Peygamber'e (s.a.v) ait olduğunun tespit edilmesi ile onun doğru anlaşılıp yorumlanması hadis ilminin iki temel unsurudur. Bu iki unsurdan birincisi rivayet, ikincisi ise dirayet adını alır. Buhârî'nin hocası Ali İbnü'l-Medînî'nin (ö. 234/848) ifadesiyle "Hadislerin mana ve maksatlarını gereği gibi anlamak ilmin yarısıdır. Ricâl bilgisi ve hadislerin ravilerini tanımak ise ilmin diğer yarısıdır." Başka bir deyişle buna rivayet-dirayet bütünlüğü ve dengesi diyebiliriz.

Hadis metinlerinin analizinde temel bir ilke olarak nakil-akıl ve hadis-fıkıh işbirliği son derece önemlidir. Nitekim ilk hadis usulü yazarlarından biri sayılan Râmehürmüzî (ö.360/970) el-Muhaddisü'l-Fâsıl Beyne'r-Râvî ve'l-Vâî adlı eserinin yazılış gerekçesini şöyle açıklar: "Hadis ile fıkıh (ince anlayış ve hüküm çıkarma) birlikte oldukları zaman tam olur, birbirlerinden ayrıldıkları zaman ise noksan kalırlar".

Bu demektir ki rivayet-dirayet bütünlüğü ilkesi gözetilmeyen bir hadisin analizi eksik kalacağından bu hadisten sağlıklı sonuç alınamaz. Bu ilkenin uygulanmasında da Kur'an-sünnet bütünlüğü, hadislerde konu bütünlüğü ve hadislerin söylendiği şartlar gibi unsurlara ihtiyaç duyulur.

BİLGİ KUTUSU

Hadis öğrenmek, raviyi tanımak, hadisi bizzat sahabeden almak gibi sebeplerle yapılan ilim yolculuklarına "rıhle" ismi verilir. İlim yolculukları tabiin döneminde artmıştır. Bu da hadislerin tedvinini (toplanıp kayıt altına alınmasını) hızlandırmıştır.

RİHLE: الرحلة Hadis öğrenmek için yapılan yolculuklara verilen ad.

2.2. Kur'an-Sünnet Bütünlüğü

Hz. Peygamber'in (s.a.v) Kur'an'ın temel ilke ve esaslarına ters düşecek bir beyanda bulunması ve hüküm koyması söz konusu olamaz. Rasûlullah (s.a.v) Kur'an ile o kadar içli dışlıdır ki isnadı kesin olarak bilinen, mana ve maksadı tam olarak ortaya konulan bir hadis veya sünnetin, Kur'an'la çelişmesi düşünülemez. Görünüşte aralarında zıtlık bulunan ayet ve hadislerin, mana ve maksatlarının anlaşılmasıyla birlikte onların problem olmaktan çıktıkları görülür. Tabii bu problemin çözümü, derin bir Kur'an ve sünnet bilgisiyle beraber güçlü sentez yeteneği ile mümkündür.

Yüce İslam'ın hüküm ve değerlerinin iki ana kaynağı Kur'an ve sünnettir. Kur'an'ı sünnetten ve sünneti Kur'an'dan ayrı düşünmek mümkün değildir. Her iki kaynağın tabii bir bütünlük içinde algılanıp değerlendirilmesi ve korunup kollanması gerektiği açıktır. Şu ayetler, tartışmalı bir konunun çözümünün Kur'an ve sünnetin ilkelerinde aranması gerektiğini öğretir: **"Ey iman edenler! Allah'a, Peygamber'e ve sizden olan yetkililere, yöneticilere itaat edin. Ve bir konuda anlaşmazlığa düştüğünüzde eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız onu Allah'a ve Elçisi'ne götürün. Şüphesiz bu, en hayırlısı ve sonuç olarak en güzelidir."**[7], **"Allah ve Elçisi bir konuda hüküm verdikten sonra mümin bir erkek**

7 Nisâ suresi, 59 ayet.

ve mümin bir kadının, kendileriyle ilgili hususlarda artık başka seçenekleri yoktur. (Bu hakkı kendinde görerek) Allah'a ve Elçisi'ne isyan eden kimse şüphesiz apaçık bir sapkınlığa düşmüş olur."[8]

Hz. Peygamber (s.a.v); vahyi Allah'tan (c.c) alan, onu ümmetine ulaştıran (tebliğ), açıklayan (tebyin-tefsir), öğreten (talim) ve uygulayan (tatbik) bir elçidir. O hâlde onun, Kur'an karşısında tekit-teyit, tebyin, teşri ve tatbik gibi görevleri vardır: Hz. Peygamberin (sav) Kur'an Karşısında Görevleri:

a) Tekit-teyit: Pekiştirmek ve desteklemek anlamına gelen bu özelliğiyle sünnet, Kur'an'da zikredilen bir hüküm ve muhtevayı aynı veya benzer manaya gelen ifadelerle vurgular.

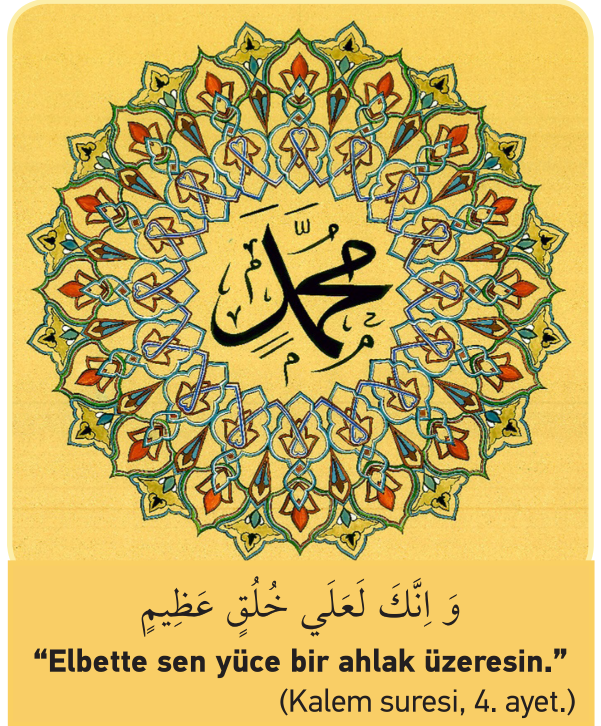
Örneğin **"Birbirinizin mallarını haksız şekilde yemeyin..."**[9] ayeti, şu hadisle tekrar vurgulanır: *"Hiçbir Müslüman'ın malı, kendi gönül rızası olmadan helal olmaz"*[10].

b) Tebyin: Kur'an-ı Kerim pek çok konuda genel ilkeler koymakla yetinir. Namaz, oruç, zekât ve hac ibadetlerinin yerine getiriliş şekli, boy abdestinin (gusül) nasıl alınacağı gibi pek çok bilgi ise hadis ve sünnet kaynaklarından öğrenilebilir. Ayrıca sosyal ve ekonomik ilişkileri düzenleyen ilkeler, mutlu bir yaşam biçiminin ölçüleri ve davranış örnekleri detaylı olarak yine hadis ve sünnet kanalıyla elde edilebilir.

c) Teşri: Kur'an'ın hiç temas etmediği, herhangi bir hüküm veya düzenleme getirmediği bir konuda sünnetin hüküm ortaya koyması demektir. Nineye ve baba tarafından akrabaya düşecek miras, alkollü içki kullanana verilecek ceza, yırtıcı hayvanların ve tırnaklı kuşların etlerinin haram olması gibi hükümler Kur'an'da yer almamasına rağmen bizzat sünnet tarafından belirtilmiştir. Rasûlullah'ın (s.a.v) bu yetkisi şu ayete dayanır: **"...(O Peygamber) onlara temiz ve hoş şeyleri helal, pis ve çirkin şeyleri haram kılar..."**[11]

8 Ahzâb suresi, 36. ayet.
9 Bakara suresi, 188. ayet.
10 Ebû Dâvud, Menâsik, 56.
11 A'râf suresi, 157. ayet.

d) Tatbik: Hz. Âişe'nin (r.a) ifadesiyle "ahlakı Kur'an olan Hz. Peygamber"[12], hep Kur'an ile hemhâl olmuş; onun inanç, ibadet ve ahlak esaslarını kişisel ve sosyal hayatında uygulamış ve ümmetine örnek olmuştur. Daha önce geçen şu ayet, burada tekrar düşünülmelidir: **"Andolsun ki Allah'ın Rasûlü'nde, Allah'ı ve ahiret gününü hesaba katan ve onu sürekli anan sizler için en güzel bir örneklik vardır."[13]**

وَ اِنَّكَ لَعَلٰي خُلُقٍ عَظِيمٍ

"Elbette sen yüce bir ahlak üzeresin."
(Kalem suresi, 4. ayet.)

Muallim Nâcî (1849-1893), Rasûlullah'ın (s.a.v) Kur'an'la olan güçlü münasebetini şöyle anlatmıştır:

Hüsn-i Kur'an'ı görür insan olur hayran sana,

Dest-i kudretle yazılmış hilyedir Kur'an sana.

Ziya Paşa (1825-1880) ise duygularını şöyle dile getirmiştir:

Öyle bir mektebe oldu ki daim

Cenâb-ı Hak oldu zatına muallim.

2.3. Hadislerde Konu Bütünlüğü

Hadislerde konu bütünlüğü, ilgili hadis metinleri arasında anlam bütünlüğünün sağlanması demektir. Bu yüzden aynı konuya dair hadislerin bir kısmını dikkate alıp diğerlerini terk etmek, eksik ve yanlış sonuçlara götürür. Sağlıklı bir sonuca ulaşabilmek için ilke olarak külli yaklaşım yani konuyla ilgili hadisleri bütün tarikleriyle bir araya getirmek, iç bütünlüğü içinde okumak ve değerlendirmek gerekir. Bu bütünlüğün dikkate alınmaması hâlinde, özden uzaklaşılması, din ve toplum eksenli birtakım problemlerin yaşanması kaçınılmazdır.

BİLGİ KUTUSU

Hadis âlimlerine göre hadis ve sünnetin dört işlevi vardır:

1.Kur'an çerçevesinde yeni hükümler getirmek
2.Kur'an'ı açıklamak
3.Kur'an'ın hükümlerini pekiştirmek
4. Kur'an'ı tatbik etmek

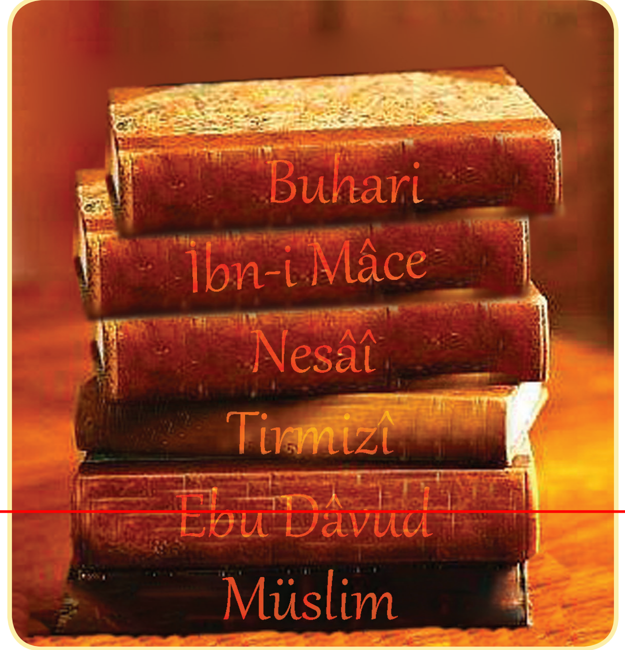
Örnekğin "İslam garip olarak başladı. Başladığı gibi yine garip olarak dönecektir. Öyleyse ne mutlu o gariplere! (بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيبًا فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ)"[14] hadisinin Müslim rivayetinde müjdelenen "garipler" hakkında bilgi geçmez. Ancak hadisin diğer tariklerinde, sayıları az olan o "garipler" şu şekilde açıklanır: "Onlar benden sonra halkın bozduğu yol ve yöntemimi (sünnet) düzeltirler." [15] veya "İnsanlar bozulduklarında (onları) düzelten kimselerdir."[16]

Yukarıdaki örnekte görüldüğü gibi aynı konuyla ilgili hadislerin tamamı bir bütünlük içinde değerlendirilmediği zaman Rasûlullah'ın (s.a.v) mesajı tam ve doğru anlaşılmamış olur.

12 Müslim, Müsâfirîn, 139.
13 Ahzâb suresi, 21. ayet.
14 Müslim, İman, 232.
15 Tirmizî, İman, 13.
16 Ahmed b. Hanbel, IV, 73.

2.4. Hadislerin Söylendiği Şartlar (Vürud Sebebi)

Vürud sebebi; hadisin söylenmesine sebep olan olay, onun doğru anlaşılmasına vesile olan durum-bağlam, söylendiği yer, zaman ve ortama dair bilgi demektir. Hadis ilim dalları arasında bu bilgi, esbâb-ı vürûdi'l-hadîs ilmi diye bilinir.

Hadisin söylendiği şartların yani vürud sebebinin bilinmesi, onunla kastedilen mana ve maksadın anlaşılmasına yardımcı olur. Kur'an için nüzul sebebi neyi ifade ederse hadis için de vürud sebebi onu ifade eder. Sahabe, ayetlerin nüzulüne ve hadislerin vüruduna sebep olan şeyleri bizzat yaşadığından veya gördüğünden onları kavrama konusunda daha avantajlı bir kuşaktır.

Örnekğin Enes b. Mâlik (r.a) diyor ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: *"Kim benim sünnetimden, (dinde izlediğim yol ve hayat tarzımdan) yüz çevirirse benden değildir* (مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)"[17]. Bu hadisin vürud sebebi şu olaydır: Rasûl-i Ekrem'in (s.a.v) huzuruna üç sahabe gelir. Onlardan birincisi "Ben bütün gece namaz kılıyorum.", ikincisi "Ben yıl boyu oruç tutuyorum.", üçüncüsü "Ben de aile hayatından uzak duruyorum ve asla evlenmeyeceğim." der. Onlar kendi ibadetlerini azımsayıp daha dindar bir yaşam tarzı adına bunu söyleyince Hz. Peygamber (s.a.v) "Kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir." diye onları uyarmıştır. Bu hadisiyle Rasûlullah (s.a.v) onlara aşırıya kaçmayıp orta yolu izlemeleri gerektiği mesajını vermiştir.

Vürud sebebi konusunda en meşhur kaynak kitap, Celâleddîn es-Süyûtî'nin (ö. 911/1505) Esbâbu Vürûdi'l-Hadîs diğer adıyla ev el-Lüma' fî Esbâbi'l-Hadîs adlı eseridir.

ARAŞTIRALIM

17 Buhârî, Nikâh, 1; Müslim, Nikâh, 5; Ebû Dâvud, Tatavvu', 27; Nesâî, Sıyâm, 76; Dârimî, Nikâh, 3; Ahmed b. Hanbel, II, 158.